

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. J. A.**

proti

žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**
sídlem Náměstí 3, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce ve smyslu ust. § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) domáhal soudní ochrany před nezákonným zásahem žalovaného (dále také jen „stavební úřad“), který spatřuje v jeho postupu, kdy na podnět žalobce nezačal řízení o odstranění nepovolené stavby. Žalobce spatřuje

Shodu s prvopisem potvrzuje

nezákonný zásah konkrétně v tom, že v důsledku nezahájení řízení o odstranění nepovolené stavby nebyla ochráněna jeho práva jako vlastníka pozemku, na němž se nachází nepovolená stavba, a to především právo účastnit se řízení o odstranění nepovolené stavby, kdy toto řízení dle žalobce slouží vedle prosazení veřejného zájmu na dodržování stavební kázně též k ochraně hmotných práv potencionálních účastníků stavebního řízení.

2. V žalobě žalobce argumentoval, že v podnětu k zahájení řízení o odstranění nepovolené stavby uvedl, že na jeho pozemku parc. č. XA v k. ú. X (dále jen „pozemek parc. č. XA“) se nachází vodovodní potrubí s šachticí, kdy tato stavba je stavbou nepovolenou, jelikož se má nacházet na sousedním pozemku parc. č. XB. Ačkoliv byla stavba zkolaudována jako vodovodní řad provozně související, tak z informací, které má žalobce k dispozici, vyplývá, že stavebníkovi nebylo vydáno povolení k provozování předmětného vodovodního řadu a ani jiná oprávněná osoba tento vodovodní řad neprovozuje.
3. Žalobce uvedl, že stavební úřad dle sdělení ze dne 18. 3. 2021 řízení o odstranění nepovolené stavby nezahájil, protože neměl k dispozici podklad, který považoval za podstatný. Když žalobce tento podklad doložil, stavební úřad ho považoval za nadbytečný. Následně v přípisu ze dne 12. 5. 2021 stavební úřad vyslovil domněnku, že vodovodní potrubí mohlo být umístěno správně na pozemku parc. č. XB v k.ú. X (dále jen „pozemek parc. č. XB“), přičemž na pozemku parc. č. XA se nachází jen z důvodu změny hranice pozemků v důsledku obnovy katastrálního operátu v roce 2016. Žalobce má za to, že tato domněnka nemá oporu ve spisovém materiálu a nemůže odůvodňovat nezahájení řízení o odstranění nepovolené stavby, kdy tento závěr blíže rozvedl ve svém podnětu ze dne 18. 6. 2021 k učinění opatření proti nečinnosti dle § 80 zákona č. 500/2004, správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
4. Žalobce dále uvedl, že ze skutečného zaměření vodovodní přípojky ze dne 13. 4. 2010, ověřeného Ing. M. S., úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem, vyplývá, že sporná část vodovodního řadu se nachází na pozemku parc. č. XA. Stavební úřad odkazuje na geometrický plán pro vyznačení věcného břemene č. 1760/84/210 zpracovaný dne 24. 1. 2011 Ing. A. N., úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem, podle něhož se část vodovodního potrubí s šachticí nacházela na pozemku parc. č. XB. Existují tak dva geometrické plány, z nichž vyplývá opačný závěr. Žalobce má za to, že v této situaci má stavební úřad zahájit řízení o odstranění stavby, v němž provede k důkazu mimo jiné geometrický plán Ing. M. S. i geometrický plán Ing. A. N., umožní žalobci i stavebníkovi řádně uplatnit procesní práva v řízení a následně na základě provedených důkazů vydá rozhodnutí.
5. Co se týče argumentace stavebního úřadu ohledně změny hranic pozemků v roce 2016, dle žalobce není tento závěr ničím podložen a jedná se jen o domněnku, ke které nemá stavební úřad důkazy. Stavební úřad měl alespoň ověřit, zda ke změně hranic pozemků skutečně došlo, nebo zahájit řízení o odstranění stavby, v němž by bylo prokázáno, zda byla hranice mezi pozemky změněna a v němž by měl žalobce možnost vyjádřit se jako účastník řízení a navrhnout důkazy pro svá tvrzení. Tím, že žalovaný odmítá zahájit řízení o odstranění stavby, zasahuje do veřejných subjektivních práv žalobce, na jehož pozemku se nachází stavba, ačkoliv se tam nacházet nemá a žalobce se nemůže domoci zahájení řízení o

odstranění této stavby. Žalobce se závěrem žalovaného nesouhlasí a odvolává se na e-mail katastrálního úřadu, ve kterém se uvádí, že ke změně hranice pozemků nedošlo.

6. Žalobce zdůraznil, že je zkrácen na svých právech i tím, že na pozemku parc. č. XA v jeho současných hranicích se stavba vodovodu vůbec nacházet nemá. Právní předchůdci žalobce sice byli účastníky stavebního řízení, avšak z důvodu, že stavba vodovodu měla zasahovat pozemek parc. č. XA v té části, která je dnes pozemkem parc. č. XC. Vzhledem k tomu, že právní předchůdci žalobce na základě stavební dokumentace nemohli předpokládat, že dnešní pozemek parc. č. XA bude stavbou dotčen, nemohli ani uplatnit svá procesní práva v řízení o povolení stavby, čímž došlo ke zkrácení subjektivních práv žalobce jako vlastníka předmětného pozemku.
7. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že ve svém sdělení ze dne 18. 3. 2021, kterým reagoval na podnět žalobce k zahájení řízení o odstranění stavby ze dne 17. 12. 2021, uvedl, že komerční vytyčení hranic, ze kterého by mělo vyplývat, že stavba vodovodního řadu spolu s šachticí se nachází v rozporu s povolením ze dne 22. 9. 2009 č. j. MUFO_S 2037/2009 na pozemku parc. č. XA, není dostatečným a relevantním podkladem, který by odůvodňoval zahájení řízení o odstranění stavby. Dále uvedl, že zpochybnění umístění předmětné stavby by bylo možné pouze na základě oficiálního vytyčení hranic pozemku, případně oficiálního zaměření hranic pozemku včetně zaměření šachtice, což ovšem doloženo nebylo.
8. Žalovaný dále poukázal na žalobcovo podání ze dne 31. 3. 2021, v němž uvedl, že pro posouzení, zda se stavba nachází v místě podle rozhodnutí o umístění stavby, je podstatné, zda se stavba nachází před hranicí pozemku, a to podle toho, jak je tato hranice vyznačena v katastrální mapě. Z ortofotomapy v katastru nemovitostí údajně vyplývá, že plot se nachází na hranici pozemků parc. č. XA a XB. Na podporu svých tvrzení žalobce doložil několik dokumentů (vytyčovací náčrt č. 4927-80/20, skutečné zaměření vodovodní přípojky ze dne 13. 4. 2010, situační výkres, e-mail MUDr. O. K. ze dne 15. 12. 2020 a ortofotomapu pozemku parc. č. XA). Žalobcem předložené doklady však neprokazují umístění šachtice v rozporu s vydaným povolením. Na předloženém vytyčovacím náčrtu není šachtice vyznačena a náčrt není podepsán vlastníky sousedních pozemků. K námitce žalobce, že žalovaný má k dispozici dva geometrické plány, ze kterých vyplývá opačný závěr, žalovaný uvedl, že skutečné zaměření vodovodní přípojky ze dne 13. 4. 2010 pro rekreační chatu ev. č. X, zpracované M. B. a ověřené Ing. M. S., úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem, není provedeno na podkladu katastrální mapy, a tudíž z něj není zcela zřejmé, na kterém pozemku se šachtice nachází, resp. z něj nelze dovodit umístění stavby vůči hranicím předmětných pozemků. Pro žalovaného je rozhodující geometrický plán pro vyznačení věcného břemene č. X, který zpracoval dne 24. 1. 2011 Ing. A. N., z něhož je zřejmé, že část vodovodního řadu včetně šachtice za napojením na vodovodní řad (ve vlastnictví a provozování Obce X na pozemku parc. č. XD) se nacházela v roce 2011, tj. po provedení stavby, na pozemku parc. č. XB, který je ve vlastnictví Z. B. Z toho důvodu žalovaný vycházel především z geometrického plánu pro vyznačení věcného břemene č. X, který byl zpracován na podkladu katastrální mapy a lze z něj tedy jednoznačně vyhodnotit, na kterých pozemcích se předmětná stavba v době zpracování tohoto podkladu nacházela. V této souvislosti žalovaný zdůraznil, že průběh trasy vodovodní přípojky zaměřený jmenovanými zeměměřičskými inženýry, je evidentně stejný.

9. K námitce žalobce směřující k neprokázání změny hranice pozemků a toho, že měl žalovaný ověřit, zda při obnově katastrálního operátu ke změně hranic pozemků parc. č. XA a XB skutečně došlo, žalovaný sdělil, že to nepovažoval za nutné. Dle žalovaného je rozhodující, že stavba šachtice v době, kdy byla provedena, byla umístěna na pozemku parc. č. XB, jak vyplývá z geometrického plánu pro vyznačení věcného břemene č. X. Případné změny průběhu hranice pozemků v katastru nemovitostí nejsou a ani nemohou být zákonným důvodem, pro který lze mít stavbu za nepovolenou, a který by tak opodstatňoval zahájení řízení o nařízení jejího odstranění z moci úřední. Žalovaný ve svém sdělení ze dne 12. 5. 2021 zmínil změnu hranice pozemků v důsledku obnovy katastrálního operátu v roce 2016 jako možnou příčinu nynějšího umístění stavby na pozemku žalobce, tj. toliko jako komentář ke vzniklé situaci a vysvětlení pro žalobce. Jednalo se pouze o domněnku, nikoliv o jednoznačný závěr. Důvod k nezahájení řízení o odstranění stavby vyplynul z vyhodnocení geometrických plánů týkajících se jejího umístění, jak je popsáno výše.
10. Žalovaný závěrem konstatoval, že neshledal žádné skutečnosti, které by jednoznačně prokazovaly, že stavba není řádně povolena, nebo že je provedena v rozporu s povolením. Dospěl proto k závěru, že nemá zákonný důvod k zahájení řízení o odstranění stavby. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
11. Žalobce v replice doručené krajskému soudu dne 28. 3. 2023 polemizoval se stanoviskem žalovaného, setrval na své právní argumentaci a na podporu svých tvrzení uvedl, že v rozhodnutí, kterým byl stavební záměr schválen, ani v dalších dokladech stavebníka či rozhodnutích žalovaného není žádná zmínka o stavbě vodoměrné šachtice a jejím umístění. Geometrické zaměření pro vyznačení věcného břemene je zpracováno k datu 24. 1. 2011, stavebník však získal souhlas se změnou umístění vodoměrné šachtice od vlastnice pozemku parc. č. XB paní Z. B. až dne 11. 4. 2011. Kde byla šachtice umístěna před tímto datem, není žalobci známo. Nyní se však nachází na pozemku parc. č. XA ve vlastnictví žalobce. Žalobce dále uvedl, že přes pozemky parc. č. XB a XE nebyly vodovodní přípojka ani vodovodní řad realizovány, avšak žalovaný ve všech vydaných rozhodnutích k realizaci vodovodní přípojky, resp. vodovodu opakovaně uvádí trasu přípojky vedoucí i přes tyto pozemky. Vodovodní přípojka tak byla realizována v rozporu s povolením stavebního záměru. Podle žalobce v situaci, kdy existuje řada důkazů, že se jedná o nepovolenou stavbu, stavební úřad nemůže řízení o odstranění stavby nezahájit a přejít věc tvrzením, že nemá jednoznačně prokázáno, že je stavba nepovolená. Stavební úřad má situaci prověřit, např. provést šetření, kde se předmětný vodovod s šachticí nachází.
12. Podle ust. § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah nebyl zákonný.
13. Krajský soud v rámci posouzení přiléhavosti žalobního typu vycházel ze závěrů rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 3. 2021 sp. zn. 6 As 108/2019, v němž NSS dospěl k závěru, že ten, kdo tvrdí, že je dotčen na svém hmotném právu faktickou nečinností stavebního úřadu, který v rozporu s § 129 odst. 1

stavebního zákona nezahájil řízení o odstranění nepovolené stavby, se může bránit proti takové faktické nečinnosti správního orgánu žalobou na ochranu před nezákonným zásahem (§ 82 s. ř. s.).

14. V nyní souzené věci je proto obrana žalobce formou žaloby proti nezákonnému zásahu žalovaného přiléhavá. V intencích odkazovaného rozsudku NSS žalobce rovněž splnil další podmínky pro podání zásahové žaloby, tj. podal podnět k zahájení řízení o odstranění stavby a vyčerpal opatření proti nečinnosti.
15. Při posouzení důvodnosti žaloby vycházel krajský soud primárně z rozsudku NSS ze dne 19.9.2007 č.j. 9 Aps 1/2007-68 a zkoumal, zda „zásah tvrzený stěžovatelem splňuje tzv. definiční znaky zásahu uvedené v § 82 s. ř. s., neboť není možno se domáhat ochrany před jakýmkoliv zásahem, který, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65, publikovaném pod č. 603/2005 Sb. NSS, kumulativně splňuje následující podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (tj. "zásahem" správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), který byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž zásah v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování zásahu (6. podmínka). Není-li, byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. Prvotně jsou soudy ve správním soudnictví povinny zkoumat splnění podmínky č. 4, tedy existenci zásahu, neboť jak již bylo řečeno výše, neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby. Ostatní definiční znaky zásahu (tj. podmínky pod č. 1 až 3 a 5 až 6) jsou již hodnocením věcné legitimace ústící do zákazu a příkazu správnímu orgánu nebo do zamítnutí žaloby (§ 87 odst. 2 a 3 s. ř. s.)“.
16. V intencích citovaného rozsudku NSS se krajský soud zabýval otázkou, zda jsou v posuzované věci kumulativně splněny všechny podmínky tvrzeného zásahu. Rozhodným je přitom obsah vlastního žalobního tvrzení.
17. U ústního jednání před krajským soudem dne 28. 6. 2023 účastníci řízení setrvali na své dosavadní argumentaci. Žalovaný navrhl odročení jednání s ohledem na iniciativu stavebníka MUDr. O. K., který hodlá vodovodní přípojku, jejímž je vlastníkem, převést do vlastnictví obce, která by pak zajišťovala také správu a údržbu přípojky, čímž by se vyřešilo nevhodné umístění vodovodní šachtičky. Žalobce s odročením jednání vyslovil nesouhlas.
18. U ústního jednání před krajským soudem provedl soud důkaz obsahem správních spisů žalovaného sp. zn. MUFO S 1304/2021 a sp. zn. MUFO S 2450/2021. Z jejich obsahu soud zjistil, že žalobce má od r. 2019 ve společném jmění manželů pozemek parc. č. XA. Dne 17. 2. 2021 podal žalobce podnět k zahájení řízení o odstranění nepovolené stavby vodovodního potrubí s šachticí v části nacházející se na pozemku parc. č. XA, neboť jeho trasa je vedena v jiném místě, než jak bylo zakresleno v příloze rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2009 sp. zn. MUFO S 2037/2009, jímž bylo vydáno územní rozhodnutí a současně schválen navržený záměr umístění stavby: „přípojka vody na parc. č. XD, XB, XE, XA, XF, XG, XH, XCH, XI, XJ, st. X v k.ú. X“ (dále jen „rozhodnutí o umístění stavby“). Označená stavba byla zkolaudována jako vodovodní přípojka a následně byla rozhodnutím

žalovaného ze dne 7. 2. 2019 č. j. MUFO_S 4218/2018 schválena změna užívání vodovodní přípojky PE D 90 v délce 249,8 m vedené po pozemcích parc. č. XD, XB, XE, XA, XF, XG, XH, XK, XI, XCH a XJ v k. ú. a obci X na vodovodní řad provozně související. V podnětu žalobce dále uvedl, že také v rozhodnutí o schválení změny užívání vodovodní přípojky byl jako pozemek, na němž má vést přípojka, označen pozemek parc. č. XB, tj. pozemek, na němž se má přípojka nacházet dle dokumentace k rozhodnutí o umístění stavby, fakticky se však nenachází na tomto pozemku, ale na pozemku žalobce, jak je zakresleno v nákrese „Komerční vytyčení vlastních hranic“ ze dne 21. 8. 2020, jenž žalobce předložil v příloze. Žalovaný reagoval sdělením ze dne 18. 3. 2021, ve kterém mimo jiné uvedl, že komerční vytyčení hranic není dostatečným a relevantním podkladem, který by odůvodňoval zahájení řízení o odstranění stavby, jelikož z něj nevyplývá, že stavba vodovodního řadu spolu s šachticí je umístěna v rozporu s povolením. Jedná se o řádně zkolaudovanou stavbu a stavebník doložil také zaměření jejího skutečného provedení. Umístění stavby by bylo možné zpochybnit pouze na základě oficiálního vytyčení hranic pozemku, případně oficiálního zaměření hranic pozemku včetně zaměření šachtice, což doloženo nebylo, a proto žalovaný neshledal zákonný důvod k zahájení řízení o odstranění stavby. Žalobce v dalším podání ze dne 30. 3. 2021 uvedl, že doložení oficiálního vytyčení hranic pozemku spolu se zaměřením šachtice je nadbytečné, neboť stavební úřad již má zaměření skutečného průběhu vodovodní přípojky. Žalobce současně předložil „Skutečné zaměření vodovodní přípojky pro ch. X, MUDr. O. K., K. pod O.“ ze dne 13. 4. 2010, ověřené Ing. M. S., úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem, rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2019 č. j. MUFO_S 4218/2018, e-mail Ing. L. P. ze dne 11. 1. 2021, e-mail Ing. J. H. ze dne 1. 2. 2021,

e-mail stavebníka MUDr. O. K., Výkres č. 1 Situace datovaný 4/2009, ortofotomapu s hranicí pozemků parc. č. XA a XB. Žalovaný reagoval ve sdělení ze dne 12. 5. 2021 argumentací, že doklady uvedené žalobcem neprokazují umístění šachtice. Skutečné zaměření vodovodní přípojky ze dne 13. 4. 2010 není provedeno na podkladu katastrální mapy, a proto z něj není zřejmé, na kterém pozemku se šachtice nachází. Následně žalovaný uvedl, že z geometrického plánu pro vyznačení věcného břemene č. X, který zpracoval dne 24. 1. 2011 Ing. A. N., vyplývá, že část vodovodního řadu včetně šachtice za napojením na vodovodní řad ve vlastnictví a provozování Obce X na pozemku parc. č. XD se nacházela v roce 2011, tj. po provedení stavby, na pozemku parc. č. XB, který je ve vlastnictví Z. B. Dále žalovaný uvedl, že na základě informací poskytnutých Obcí X zjistil, že v této obci byla provedena obnova katastrálního operátu. Podle žalovaného tak pravděpodobně při obnově katastrálního operátu došlo ke změně hranic pozemků parc. č. XA a XB a šachtice se v důsledku toho může v současné době nacházet na pozemku žalobce parc. č. XA. Pro žalovaného je však rozhodující umístění stavby v době, kdy byla realizována. Žalovaný tak neshledal zákonný důvod k zahájení řízení o odstranění stavby. Žalobce následně dne 18. 6. 2021 podal podnět k opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. Na ten reagoval jako nadřízený orgán Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství sdělením ze dne 18. 8. 2021, v němž uvedl, že nejsou dány objektivní důvody pro zahájení řízení z moci úřední a nařízení odstranění předmětné stavby vodovodního řadu. Nadřízený orgán také konstatoval, že v souvislosti s obnovou katastrálního operátu v předmětné obci v roce 2016 došlo ke změně průběhu i posunu hranice mezi pozemky XB a XA, což je snadno vizuálně zjištělné již pouhým srovnáním současné katastrální mapy dotčeného území a té, jež byla podkladem uvedeného zaměření stavby v roce 2011. Ve

své argumentaci se plně ztotožnil s žalovaným. Nadřízený orgán neshledal v postupu žalovaného pochybení, která by opodstatňovala přijetí opatření proti nečinnosti.

19. Dále soud provedl důkaz listinami předloženými žalobcem, a to e-mailovou korespondencí žalobce ze dne 25. 8. 2021 s Ing. P. K., zaměstnancem katastrálního úřadu, dohodou mezi Z. B. a žalobcem o dostavbě plotu ze dne 16. 8. 2021, e-mailem od starostky Obce X ze dne 12. 1. 2021 a třemi fotografiemi umístění vodoměrné šachtice ve vztahu k pozemkům parc. č. XA a XB.
20. Podle ust. § 129 odst. 1 písm. b) zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“) stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující, anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
21. Žalobce svým podnětem ze dne 17. 2. 2021 sledoval vyvolání řízení o odstranění stavby, a proto je ve smyslu citovaného ust. § 129 odst. 1 stavebního zákona rozhodné posouzení, zda byla stavba v době její realizace umístěna v souladu s rozhodnutím o umístění stavby.
22. Provedenými důkazy má krajský soud za prokázané, že vodovodní přípojka se na pozemku parc. č. XA ve vlastnictví žalobce nachází v souladu s rozhodnutím o umístění stavby. Za rozhodný důkaz považuje krajský soud samotné rozhodnutí o umístění stavby ze dne 22. 9. 2009 včetně situačního výkresu, jenž je jeho nedílnou součástí, a dále shodně s žalovaným geometrický plán ze dne 24. 1. 2011, neboť ten jako jediný je vypracován na podkladě katastrální mapy a současně obsahuje zakreslení umístění vodoměrné šachtice ve vztahu k hranici pozemků parc. č. XB a parc. č. XA. Je přitom evidentní, že vodoměrná šachtice je umístěna na pozemku parc. č. XB, což je také v souladu se souhlasem vlastnice tohoto pozemku Z. B. s umístěním šachtice na jejím pozemku, který udělila dne 11. 4. 2011. Současně je z označeného geometrického plánu patrna trasa vodovodní přípojky vedoucí přes pozemky parc. č. XB a XA. Žalobce namítal, že oproti územnímu rozhodnutí nevede vodovodní přípojka po pozemku parc. č. XE. S tímto pozemkem však v současné době pozemek parc. č. XA ve vlastnictví žalobce nesousedí, takže žalobce dalším průběhem (trasou) vodovodní přípojky mimo území pozemku v jeho vlastnictví nemůže být nijak dotčen. Žalovaný u ústního jednání před krajským soudem vysvětlil reálné nedotčení pozemku parc. č. XL stavbou vodovodní přípojky oproti zamýšlené a povolené trase nepřesným měřítkem situačního výkresu z r. 2010 zobrazujícího trasu přípojky, které bylo 1:2880, což mohlo nepřesnosti v reálné podobě trasy přípojky způsobit. Toto vysvětlení žalovaného považuje krajský soud za akceptovatelné. Nutno přitom zdůraznit, že dle stávající judikatury správních soudů (např. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2017 sp. zn. 1 As 200/2017) zdaleka ne každé odchýlení od územního (stavebního) povolení je důvodem pro odstranění stavby. Odstranění stavby představuje nejrazantnější zásah správního orgánu vůči stavebníkovi, a proto se jako nástroj výkonu státní správy využívá jen za splnění zákonných podmínek, a to v případě závažných a zcela jednoznačných odchylek stavby od rozhodnutí, což v posuzovaném případě nebylo naplněno.

23. Pokud jde o umístění vodoměrné šachtice, z fotografií předložených žalobcem je zřejmé, že tato se v současné době nachází na pozemku žalobce. Mezi účastníky o tom není sporu. Ze souhlasu Z. B. ze dne 11. 4. 2011 k umístění vodoměrné šachtice na jejím pozemku parc. č. XB lze usuzovat, že k umístění šachtice došlo dodatečně. Jak soud ověřil ze zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), v platném znění a z prováděcí vyhlášky k tomuto zákonu (vyhl. č. 428/2001 Sb.), „vodoměrná šachta“ je součástí vodovodní přípojky, technologickou částí stavby, a proto dalšího řízení o změně stavby v souvislosti s jejím umístěním nebylo zapotřebí (blíže např. ust. § 15 vyhlášky č. 428/2001 Sb.).
24. Žalobce dále s odkazem na e-mailovou korespondenci s katastrálním úřadem namítl k tvrzení žalovaného o možném důvodu změny hranice mezi pozemky parc. č. XB a parc. č. XA, že dle vyjádření katastrálního úřadu v r. 2016 při obnově katastrálního operátu nedošlo ke změně hranice mezi těmito pozemky. Z informace poskytnuté žalobci katastrálním úřadem však plyne, že v r. 2016 proběhla v daném katastrálním území tzv. obnova katastrálního operátu přepracováním (ust. § 40 odst. 1 písm. b) zákona č. 256/2013, o katastru nemovitostí (katastrální zákon), v platném znění), což je převedení dosavadní katastrální mapy do elektronické podoby, tzn. digitalizace katastrální mapy. Dle prováděcí vyhlášky k zákonu o katastru nemovitostí (vyhl. č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška)) se při tomto typu obnovy katastrálního operátu ponechávají dosavadní výměry, nedochází k novému mapování, soubor popisných informací se pouze převádí do digitální podoby, což má ovšem za důsledek zpřesnění popisných informací katastru a tak mnohdy (což je krajskému soudu známo z úřední činnosti) dojde fakticky ke změně hranic mezi pozemky, ale právě pouze v důsledku tohoto zpřesnění popisných informací. Taková situace mohla nastat i v daném případě ve vztahu k hranici pozemků parc. č. XB a parc. č. XA. Ovšem i soud zdůrazňuje, že jde o pouhou domněnku. Krajský soud se těmito okolnostmi v tomto řízení nemůže zabývat, a rovněž ani žalovaný, který na základě podnětu žalobce žádné správní řízení nezahájil.
25. Krajský soud uzavírá, že na základě provedených důkazů neshledal rozpor existující stavby vodovodní přípojky a vodoměrné šachty s rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 9. 2009 sp. zn. MUFO S 2037/2009, jímž bylo o umístění vodovodní přípojky rozhodnuto, a ztotožňuje se proto se závěrem žalovaného, že nejsou dány podmínky pro zahájení řízení o odstranění stavby.
26. Na základě shora uvedené argumentace krajský soud učinil závěr, že postup žalovaného ve věci vyřízení podnětu žalobce ze dne 17. 2. 2021 nelze považovat za nezákonný zásah ve smyslu ust. § 82 s. ř. s., žaloba tak není důvodná, a poto ji v souladu s ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
27. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly s tímto soudním řízením žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava dne 28. června 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu